

[Arbejdsministeren]

enkelte tilfælde være tale om mindre uøjagtigheder i arbejdsløsheds-kassernes indberetninger. Den ovennævnte ændring i ledighedserklæringerne vil formentlig reducere denne usikkerhed. Generelt kan anføres, at der er en løbende kontakt mellem direktoratet og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke for at sikre så effektiv en registrering af de langtidsledige som muligt.

Hvad angår omtalen af de korrekt registrerede langtidslediges modtagelse af jobtilbud, synes der at være en minoritet på mindre end 10 pct., som – selv i den gruppe, der har gået ledig i op mod 4 år – af forskellige grunde ikke ønsker at modtage et jobtilbud.

Erfaringerne fra Randersområdet synes ikke at afvige væsentligt fra de øvrige AF-kontorers.

Til *undervisningsministeren* (25/1 79) af:

Erlendsson (FP):

»Vil ministeren oplyse, om medicinering med psykofarmaka indgår som disciplinært hjælpemiddel i danske skoler med den hensigt at sikre ro og opmærksomhed hos børn, der i øvrigt ikke har behov for en sådan behandling, og kan ministeren i givet fald angive et cirkatal for, hvor mange elever det måtte vedrøre?«

(Spm. nr. 529).

Begrundelse.

Spørgsmålet er for nylig rejst i Danmark af en forening kaldet Medborgernes Menneskerettigheds-Kommission på baggrund af oplysninger om kritisable forhold i skolevæsenet i USA.

Besvarelse (1/2 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Ifølge undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 276 af 14. juni 1967 om fremme af god orden i skolerne kan følgende disciplinærmidler bringes i anvendelse i folkeskolen:

Eftersidning, midlertidig anbringelse i anden klasse, overflytning til parallelklasse ved samme skole, udelukkelse fra undervisningen i indtil en uge, overflytning til en tilsvarende klasse ved en anden skole i kommunen.

Herudover er der alene hjemmel til i de enkelte skolers ordensreglementer at fastsætte

åbenbart mildere sanktioner end de nævnte disciplinærmidler såsom elevs flytning inden for selve klassen, udførelse af et mindre ekstraarbejde eller udelukkelse fra undervisningen i den resterende del af en undervisningstime.

Til *justitsministeren* (25/1 79) af:

Voigt (FP):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren bede politidirektøren i København foretage over for forsvarsministeriet i anledning af, at der ikke i lang tid har været ryddet sne ud for Bådsmadsstrædes kaserne?«

(Spm. nr. 531).

Besvarelse (31/1 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet har intet nærmere kendskab til snerydningsproblemerne på den lokalitet, som omtales i spørgsmålet, men ministeriet har fuld tillid til, at offentlige myndigheder også på dette område vil udføre deres opgaver på bedst mulig måde inden for de ressourcer, som står til rådighed.

Til *undervisningsministeren* (26/1 79) af:

Glistrup (FP):

»Er det virkelig sandt, at skatteyderne kan tvinges til at betale for de studerendes fortæring i universitetskantinerne?«

(Spm. nr. 537).

Begrundelse.

Pressemeddelelser går ud på, at Københavns universitet skulle have fået en regning på et underskud på studenternes spisestue. Spørgsmålets formål er at få afkræftet, at universitetet eller andre skatteyderfinansierede foretagender betaler denne regning.

Det siger sig selv, at hvis en student går ind og drikker en øl eller ti, eller hvad han nu gør, må han selv betale de fulde omkostninger, der er forbundet hermed overensstemmende med det eneste sunde princip, nemlig at man selv betaler for sin mad og drikke.

Hvis degenerationen i studenterverdenen skulle være kommet så vidt, at man ikke mere håndhæver denne regel, bedes hjemmelen anført for, at staten bryder med princippet